

[Inger Stilling Pedersen.]

over en elev psykisk, fordi vedkommende er kommet under et pres, som ikke kunne klareres. Man kan ikke bare uden videre afskrive det.

Freddy Madsen (DKP):

Kun et par bemærkninger til et par ganske interessante standpunkter, som er kommet frem i denne debat. Det ene det er den, synes jeg, kynisme, man fra nogle sider, specielt til højre i salen, lægger for dagen med hensyn til spørgsmålet om ungdomsarbejdsløsheden. Det blev sagt, og det blev specielt understreget af fru Eva Rothenborg, at det nok alligevel går sådan, at de bliver arbejdsløse, og hvorfor skulde de så have den uddannelse. Ja men det er jo fantastisk, at man kan få sig til at fremføre den slags argumenter i debatten. At man ikke kunne give, selv om det nu kun var det beskudne antal, som undervisningsministeren har nævnt, nemlig de 1.000, i denne situation den håndsrækning, at når samfundet ikke er i stand til at skaffe dem arbejde, kunne man i hvert fald sikre dem, at den tid kunne udnyttes til noget meningsfyldt i en undervisningssituation.

En anden side af sagen: jeg synes, det er en interessant konstatering — og det synes jeg fru Tove Nielsen skal have tak for — at vi fik altså berøvet socialdemokratiet og SF et af de figenblade, som de viftede med, dengang folkeskolereformen blev gennemført.

Arnfast (CD):

På grund af taletiden slap der et enkelt punkt for mig i det forslag, og det vil jeg lige komme ind på: det drejer sig om forslaget om hjælp til de handicappede gymnasieelever. Det er klart, det er et ønske, man må tilgodese. Det ser jo meget humant ud, og vi kan da tilslutte os det, men det er et spørgsmål, hvor stort et handicap man kan hjælpe med. Vi ved jo netop fra folkesolen, at der gennemføres megen undervisning, hvor en enkelt specialuddannet pædagog sidder med en enkelt elev. Hvis man er indstillet på at hjælpe de elever, som måske kommer i gymnasieskolen på trods af egnethedskriteriet, på den måde, er det, ligesom man bedre forstår gymnasielærernes organisation, der allerede har givet sin tilslutning til optagel-

seskriteriet, for der tales jo i ministerens bemærkninger om læseretarderede osv. Jeg tror, det ville være ønskeligt, om vi i undervisningsudvalget kunne få forelagt kommissoriet, eller hvad man skal sige, for den arbejdsgruppe, ministeren siger hun vil ned sætte, så vi ved, hvor meget handicap og hvilke handicap man vil støtte. Jeg vil gerne spørge ministeren — ikke fordi jeg er vant til at få svar — om hun har nogen af de tanker.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke forlænge denne debat meget mere, blot tage et par enkelte ting op af det, der fremkom her i anden omgang. Det kom ikke til at stå klarere for mig, hvad venstres standpunkt var vedrørende optagelseskriterierne til gymnasiet, men jeg forstod, at fru Tove Nielsen mente, at det var en detalje.

Om Sorø Akademi og andre private skoleformer skal jeg sige, at det er da klart, at når det er understreget i bemærkningerne, at vi vil tage det op, er det også noget, der allerede nu arbejdes med, og jeg mener, det er vigtigt at finde en fornuftig løsning for Sorø Akademi.

Til fru Eva Rothenborg, der specielt spurgte til de teoretisk-pædagogiske uddannelser, om særlige kurser, for at man kunne finde læsehæmmede elever, vil jeg sige, at det ikke vil være noget problem i folkeskolelæreruddannelsen, for dér indgår det direkte, og alle vil få det lært. Jeg er ikke klar over, i hvor stor udstrækning det indgår i gymnasielæreruddannelsen, og jeg synes, vi skal tage det op under udvalgsbehandlingen.

Jeg er glad for, at fru Gerda Møller citerede GLs udtalelse vedrørende restgruppen rigtigt, også fordi det fik sat det på plads, som fru Eva Rothenborg citerede fra samme udtalelse. Det, der var tale om, var, at der blev plads til restgruppen i de faglige uddannelser, men altså ikke i gymnasiet, og det er jo noget ganske andet.

Fru Gerda Møller var også inde på de erfaringer, man havde haft omkring overflytning af elever til 2. eller 3. g. Her vil jeg sige, at vi ved, at over 50 pct. af de elever, der frarådes en oprykning, klarer det. Det er dog ganske væsentligt, at så stor en procentdel i virkeligheden ikke, hvis det alene kom an på en lærerrådgivning, fik den chance, som